

[Kurt Hansen]

så urealistisk, som et forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af kapitalismen ville være det.

Når vi sammenligner dette beslutningsforslag med et beslutningsforslag om afskaffelse af kapitalismen, er det, fordi der i bemærkningerne står – og jeg citerer:

»Videre indebærer det, at tilslutning fra virksomhedsrådet eller dets repræsentanter i direktion og bestyrelse er nødvendig, såfremt der skal tages beslutning vedrørende arbejdets fordeling, produktionens tilrettelæggelse, ansættelser, forfremmelser, afskedigelser, salg af virksomhed eller dele heraf.«

Det må betyde en ganske klar vetoret for lønarbejderne i stort set ethvert spørgsmål, og det er intet mindre end et totalt opgør med arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet.

Fremover – hvis vi legede lidt med på SFs drømmerier – ville ingen arbejdsgiver være i stand til at sætte tempoet op eller afskedige de ansatte, medmindre de ansatte gav tilslutning hertil. Hvis det lod sig gennemføre, ville Danmark være det første kapitalistiske land i verden, hvor lønarbejderne havde fået magten over produktionen gennem et forslag til folketingsbeslutning, og så skete det endda sådan helt fredeligt.

Forslaget er urealistisk, og selv om man lukkede øjnene og forestillede sig, at dette kunne gennemføres, ville det simpelt hen ikke kunne fungere. Det ville føre lige lukt ind i en kapitalflugt og en række virksomhedsslukninger og klassekonfrontationer, som SF ikke beskæftiger sig med i forslaget overhovedet. Jeg kan heller ikke forestille mig, at vi kan gå fra kapitalisme til socialisme, uden at der vil være voldsomme brydninger, og der er ingen, der skal komme og fortælle mig, at man kan få gennemført dette via parlamentet.

Så er der den del, der omhandler ØD. For det første er det dødsikkert, at arbejderklassen kommer til at betale denne fond, uanset om man tager bidraget af overskuddet, af lønsummen eller af værditilvæksten, som SF ønsker at gøre det her. Når SF derfor i bemærkningerne til forslaget siger, at der er »ingen grund til at forvente virkninger heraf for virksomhedernes lønpolitik«, må vi betegne det som værende ren demagogi, der er beregnet på at komme uden om den ubehagelige sammenhæng, der er mellem ØD og

indkomstpolitik, for ingen er vel i tvivl om, at fagbevægelsen, der i dag er domineret af socialdemokraterne, ville være villig til at støtte en indkomstpolitik under disse betingelser, ja, måske ikke bare støtte, de ville give deres fulde garanti for denne indkomstpolitik.

Vi mener endvidere, at det naturligvis ville tage hundrede år og en skærsommernat, før end de ansatte kunne få så store investeringsandele i de enkelte virksomheder, at de på papiret kunne få nogen indflydelse på virksomhedernes drift, så det principielle problem, der står tilbage, er: hvad kan man overhovedet bruge denne indflydelse til? Svaret er, at hvis vi igen skal lege lidt med på spillets betingelser, betyder det, at arbejderne repræsentanter må gå med ind og være med til at drive virksomhederne frem efter de gængse kapitalistiske principper om rentabilitet, og så vil der alt i alt være tale om, at det er indflydelse på småtingene. Hvem kan se forskellen mellem Irma og Brugsen? Hvem kan se forskellen mellem Den Danske Bank og Arbejderne Landsbank?

Og ét forhold, der – det vil jeg godt lige nævne til sidst – springer i øjnene i SFs forslag, er, at man overhovedet ikke i den strategi, man har anlagt for lønarbejdernes overtagelse af samfundet, opererer med, at der eksisterer nogen kampe ude omkring i samfundet. Det fremgår i hvert fald ikke af bemærkningerne til beslutningsforslaget om afskaffelsen af kapitalismen.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet ønsker at skabe ligeligere vilkår for samfundets borgere og dermed få etableret et reelt demokrati også på økonomiske områder, og vi ser også med sympati på medarbejdernes medindflydelse i virksomheder og organisationer og den offentlige sektor til gavn for alle og for arbejdsresultaterne. Vi ønsker også overordnede samfundshensyn og fællesinteresser varetaget med effekt. Mange er de politiske manifestationer, jeg kunne lægge frem som dokumentation, også af afstemningstilkendegivelser her i salen fra retsforbundets gruppes side, som underbyggelse for disse påstande. Det er altså ikke bare påstande, men realiteter, de dækker over.